

El Temple de la Sagrada Familia de Barcelona

En el Temple de la Sagrada Família hi trovem la orientació arquitectònica moderna més interessant que ceneixem; ell se presenta amb formes pròpies distintes de les originades segons receptes i per tan no adoleixent de regust arqueològic.

Aquestes formes noves i vives que contemplen nostres ulls davant d'aqueixa meravella, no són per això deslligades de tradició sinó que són resultat d'una evolució ferma i potent del art de construir basiliques, extés per tot el Mediterrani.

¿Com s'han originat aquestes formes? jo crec que senzillament: seguint un acertat programa amb els moderns medis constructius i artístics més perfectes.

..

El programa del constructor d'una basilica és avui com era en els primers segles de la nostra èra: resoldre les necessitats litúrgiques que és a lo que està destinat un temple, a la vegada que homenatjar al Senyor. Aquest programa de transcendental permanència dins les variacions de temps i llocs, nosaltres l'hem trovat llastimosament descuidat, però no ho està en el Temple de la Sagrada Família, ja que son plan respón a les necessitats més exigents de la litúrgia cristiana.

La puresa litúrgica que s'observa en detalls de la cripta—que actualment serveix per al culte—se respirarà en el conjunt del plan. Aquets detalls que són escrupulosament cuidats donen lloc a que poguem presumir amb quina magnificència se referà per als homes el degut respecte al seu Deu en aquest Temple Expiatori. Entrant a la cripta clarament se veu: que'ls altars són sols taules senzilles que contenen l'ara com les primitives romàniques i on el Crist presideix i domina amb proporcions i disposició els ornaments litúrgics necessaris per al Sant Sacrifici; els ciris estan posats apropòsit per il·luminar la taula.

El Sacrari està isolat sens servir per aguantar les sacres, la Via-crucis és feta amb grans creus que 's lo essencial i essent aquestes creus clavades a la paret... Aixís podriem seguir una inacabable llista que fan de la cripta una cosa resolta fins en el més petit detall.

Aquest plan litúrgic és en el conjunt del temple una cosa més sorprenent, si bé més difícil de fer-se'n càrrec per no ser encara el total de aquest realitat. La necessitat litúrgica cristiana

a que d'un modo especial s'atendrà en aquest temple, serà la de permetre l'intervenció de grans multituds en les seves festes; d'aquí que per contenir-les aquesta casa del Senyor serà molt gran. Aquesta intervenció de les multituds dins el temple, fou una característica ja en els primers segles de l'Església, en contraposició a lo que passava en les religions paganes que tenien restringits els drets de penetrar dins els seus temples aquella característica sembla haber-nos-la fet oblidar el fet de la multiplicat de petites iglésies privades dins la gran ciutat.

Veure les festes que se celebrin en aquest temple produirà un goig indescriptible. No fa gaires dies tots els pàrrocos de Barcelona hi feren una festa en l'explanada, allí on han de nàixer els pilars que sostindrán les voltes: els chors de nens i nenes de les distintes parroquies foren col·locats tal com els correspondrà el dia que'l temple sigui cobert, i'l conjunt dels cants unificats del poble i els sacerdots, els exquisits colors dels ornaments, el perfúm d' incens que omplenava l'aire, daba la tónica de aquestes festes plenes de gloria i de poesia pròpies del culte cristià.

Ara figureu-vos el dia que vegem o que vegin els nostres fills aquestes grans cerimònies dins el gran temple, de forma apropòsit per elles: ix del temple una processó i a ell queda relacionada constantment per el cant, que seguirà als armònics sons de percució i vibració que surten respectivament de les campanes tubulars de la porta del Naixement i de la potent orga distribuïda en els campanars de la porta de la Mort. Entrada la processó al temple tothom troba lloc apropòsit—les dones al gineceu—per a seguir sos cants de lloança al Totpoderós, produint grandios efecte sota les voltes, per lo resolt que estan mitjantsant enginyoses disposicions per als efectes acústics, l'intervenció del poble en els càntics religiosos.

..

Si el programa de les basiliques no ha variat, sí han variat en tot temps i llocs son els mitjans de portar a cap aquest programa. En aquest Temple de la Sagrada Família s'empleen en la seva execució, després de degudament pensats, els medis qu'en virtut dels progressos moderns tenim a mà per a la perfecció constructiva de l'obra.

En general l'Historia de l'Arquitectura és la dels grans progressos tècnics que donen estructures noves: d'una caverna a un edifici edintallat, d'aquest a un d'abovedat concrecional, després a un abodet articulat..., aquest és el camí de l'Historia de l'arquitectura en ses fites principals.